БЪЛГАРИЯ Е ЕДНА ОТ НАЙ-ЛЮБИМИТЕ МИ СТРАНИ

Музикално-сценични произведения, симфонии, инструментални концерти, музика към спектакли и филми, концерти за пиано, романси и песни — трудно е да се обхване многообразният творчески диапазон на неуморния талант на световноизвестния съветски композитор Тихон Николаевич Хренников. Наред с изключително плодотворната си дейност като композитор и музикант, повече от тридесет години той е начело на Съюза на съветските композитори. Пословична е и обществено-политическата активност на Тихон Хренников — член на ЦК на КПСС, избиран неведнъж за депутат във Върховния съвет на СССР, член на Централната ревизионна комисия на КПСС, член на Съветския комитет за защита на мира. Композиторът е герой на социалистическия труд, носител е на много ордени и медали, лауреат е на множество конкурси както в Съветската страна, така и зад граница.

Отново гост на русенския фестивал „Мартенски музикални дни", Тихон Хренников с удоволствие сподели свои мисли за читателите на в. „Дунавска правда":

— Другарю Хренников, известно е, че още като студент в Московската консерватория Вие посвещавате едно от първите си значителни произведения — Концерт за пиано и оркестър — на своя професор по композиция В. Шебалин. Пазите ли до днес в паметта си най-важното, което сте научили от него?

— Да, аз и до днес с удоволствие изпълнявам този концерт. Изпълняват го и много други музиканти по целия свят. А това, което ти дава любимият учител, винаги остава в теб, независимо с какво се занимаваш. Училището, ученето — това е фундаментът на целия човешки живот.

— Когато съветският композитор Юрий Шапорин пише за Вас, той изтъква като най-характерна черта на Вашето творчество щедростта на таланта, на душата, на човешкото и художническото обаяние. Така ли е наистина и какво Ви струва Вашето изключително по обем и красота творчество?

— Щом го е казал — това означава, че така го е видял и почувствувал. Не аз ще съдя за това.

А какво ми струва моето творчество? Целия ми живот.

— Голямата Ви ангажираност като обществен поражда въпроса дали Вие винаги намирате време и оставате верен на музикалното творчество?

— Стремя се всеки ден да се занимавам с музика. Защото иначе всичко друго остава безсмислено, когато го няма основното — творчеството. Останалото е допълнение към моята професионална дейност.

— По този начин Вие характеризирате съотношението между творческата работа и обществените си ангажименти?

— За всеки художник, за всеки творец най-главното е неговата професия. Най-ценното в човека е това, с което той се занимава, което работи. Композиторът преди всичко трябва да бъде композитор, писателят — писател, а обществената дейност е просто приложение към основната му работа.

— В богатата летопис на Вашите задгранични гастроли какво място е отредено на България?

— Действително съм гостувал на много страни по света и моята музика също се изпълнява в много страни, но България е една от най-любимите ми. Твърде много неща в моя живот са свързани с нея. Тук са били поставяни почти всички мои опери, балети, изпълнявани са почти всички мои творби.

Сега обаче съм дошъл с едно произведение, което българите още не познават — това е последният ми Концерт за пиано и оркестър № 3. Той бе написан миналата година и затова се чувствувам щастлив, че имах

(Следва на стр. 4)

Разговора проведе
Ото ПАЦОВ

България е една от най-любимите ми страни

(Продължение от стр. 1)
възможност отново да дойда тук, за да взема участие в този много авторитетен фестивал — „Мартенски музикални дни".

— Именно с провеждането му е свързан последният въпрос към Вас. Вие сте имали възможност да проследите през годините развитието на фестивала. Кои смятате за отличителни негови черти?

— Фестивалът в Русе вече завоюва голям авторитет в световния музикален живот. Тук за участие в него пристигат великолепни колективи от различни страни и го превръщат в истински международен форум. Много се радвам на възможността да дойда през тази година и да взема участие в него. Основание за радост ми дава и обстоятелството, че пристигнах с един забележителен оркестър — Рижкия симфоничен оркестър, ръководен от изключително талантливия диригент Василий Синайски, получил първа премия на конкурса „Караян" в Западен Берлин. Освен това, много се радвам, че с мен пристигна и Вадик Репин, когото много обичам. Той се развива много бързо и е тук със своя учител Захар Брон, който непрекъснато го наблюдава, и с майка си, защото още не е достатъчно пораснал. Радвам се, че любителите на музикалното изкуство в България ще имат възможност да го чуят.

Тихон Хренников е гост на русенци — с цялото си човешко обаяние, с яркостта на творческото си присъствие.

Празник в празника на пролетните музикални дни в нашия град.